

PROSLOV IX.A

Třídní učitel Mgr. Dušan Ramírez

Vážený pane starosto, Vážený pane řediteli, učitelé, rodiče a přítomní.

Rádi bychom shrnuli naši společnou cestu základní školou. A že to byla jízda. Z depa vyjely tři vláčky plné nadšených, malých cestujících a my moc rádi vzpomínáme na průvodčí, kteří nás provázeli prvních pět stanic. Tato cesta byla záživná díky školám v přírodě a různým výletům.

Než jsme se rozkoukali na šesté stanici, která uběhla jako voda, zastavili jsme na důležitém sedmém nástupišti. Ze tří vláčků přestoupili vyvolení cestující do jednoho rychlovlaku označeného písmenem A. Na další cestě nás provázela skupina průvodčích, která místo jízdenek kontrolovala pravopis, vzorečky, znalosti a pořádek ve vagonu. Před nečekanou výlukou v podobě distanční výuky jsme stihli zastavit v Bedřichově na lyžařském kurzu ze kterého jsme si odvezli nejen modřiny a odřeniny, ale i mnoho zážitků a prožitků.

Poté nastalo to, s čím nikdo nepočítal. Museli jsme přestoupit do náhradní dopravy s názvem online výuka. Nikdy nezapomeneme na spolužáka, který se připojil z Tesca, na časté fingované výpadky internetu, nebo na nechtěné zapnutí mikrofonu a kamery. Než jsme se rozjeli a vrátili se zpět na hlavní kolej prožili jsme neobyčejné dobrodružství na řece Jizeře. Nikoho z nás by totiž nenapadlo, že bychom se mohli převrátit na raftech a i přes varování se nám to málem povedlo. Je až neuvěřitelné, čím vším se dá na řece kochat: topícími se spolužáky, otočkami o 360 stupňů a přírodou ve žhavém slunci, kterým jsme trpěli hlavně my.

A teď už nás čekala jenom poslední stanice. Cesta to byla ale velmi trnitá - probdělé noci nad lomenými výrazy, slovními úlohami, prací s textem a noční můry zvané semináře. Mise byla splněna, všichni jsme byli přijati na vysněné školy. Za odměnu nás čekal poslední zážitek – chata, jakou svět neviděl. Hadice místo sprchy, kadibudka, matrace pamatující císaře pána a noci pod hvězdami.

I když se nám nechce, tak ale musíme vystoupit z našeho třídního vlaku a poděkovat všem učitelům za jejich trpělivost a ochotu nám pomáhat.

Velké poděkování patří paní učitelce Steidlové za zpříjemnění naší cesty a za její užitečné rady do života, na které nikdy nezapomeneme.

To největší poděkování patří ale našemu třídnímu panu učiteli Ramírezovi. Jsme vděční, že jsme mohli být jeho první třídou a i když víme, že to s námi neměl vždy jednoduché, tak i přesto doufáme, že na nás bude vzpomínat jen v dobrém a že mu naše společné zážitky utkví v paměti.

Na závěr bychom každému z nás rádi popřáli hodně štěstí a spoustu úžasných zážitků, které si v budoucnu odneseme ze středních škol, stejně jako si je dnes odnášíme z této základní školy. Pac a pusu loučí se 9.A.